

странж и да пригледамы самы женѣтъ изъ по-общото ѣ разгледваніе.

Земѣте единъ шипѣкъ (гюль, триндафалъ) и взрѣте ся внимателно въ единъ кой да е отъ хубавыѣ листовѣ на цвѣтътъ му, червенъ е шарѣтъ който покрыва еднѣтъ часть на този листъ и пакъ червеникавъ е шарѣтъ който покрыва другѣтъ часть на истыйтъ листъ. Едната часть е съвършенна въ силѣтъ, а другата въ нѣжностѣтъ на шарѣтъ си; а съчетаніето, или, тѣй да кажемъ, слѣніето на тѣзи два мало разликующи шарове въ единъ и този листъ съставя прѣкрасното що има въ славимыйтъ този цвѣтъ.

Человѣкъ е листѣтъ отъ шипокѣтъ, на който едната шаровность прѣдставя мѣжа, а другата женѣтъ, а цѣлъ шипокѣтъ прѣдставя всичкото человѣчество. Ще каже прочее че жената, тойзи истыйтъ человѣкъ подъ друго разгледваніе, тя е цѣлокупностьта на най-нѣжныѣ и тѣнкыѣ силы на человѣка, както мѣжѣтъ е всичкото на по-ѣкыѣ и по-силныѣ: събраніето на еднѣтъ и другѣтъ отъ тѣзи силы съставя въ двоицѣ познаваемото съвършенно Божіе създаніе — человѣка.

Като придирвамы направѣтъ на туй създаніе, намѣрвамы че мѣжѣтъ е надаренъ съ гърдыѣки за да противустои на насилието, а жената — съ гърды нѣжны, млѣконосны за храненіе на младенца; на мѣжа сѣ дадени рѣцѣ и мышцы жилы за да употрѣбыва оръжіе и разны тежки оръдія, а на женѣтъ тѣнky и крѣхкы за да го поддържа, младенецъ, и да му пригодява, кога стане мѣжъ; гласѣтъ на мѣжа е грѣмеливъ, като трѣба що зове на бой, а на женѣтъ гласѣтъ е гѣвкавъ и сладкозвученъ, като на славей, за да го привожда въ длѣжностѣтъ му. Якъ той и небоязливъ, а тя слаба и свѣнлива; остроуменъ той а купно и велепрѣпріимчивъ; геніална тя и върховно съвършенство на най малкыѣ подробности. Той самодържецъ на тѣлата, стрѣлухъ и яростенъ, себелюбивъ и велемудренъ; господарка тя на душыѣ, кротка и милосерда и цѣломудренна въ смиренномудріето; съ еднѣ рѣчъ което липсува на мѣжа дарено е на женѣтъ и наопаки; и какѣто е той въ голѣмѣтъ имперіѣ на обществото, таквазъ е и жената въ